

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Decizia nr.1572

Dosar nr.8784/1/2009

Ședința publică de la 18 martie 2010

Președinte: X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Judecător
X	- Magistrat asistent

S-a luat în examinare contestația în anulare formulată de Societatea de Construcții .X. SCH SA .X. împotriva deciziei nr-.X. din 3 noiembrie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La apelul nominal s-au prezentat contestatoarea Societatea de Construcții .X. SCH SA .X. reprezentată de avocatul .X. .X. și intimata-Agenția Națională de Administrare Fiscală prin consilierul juridic X, lipsind intimata- Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X..

Procedura completă.

Nemaifiind alte probe de administrat și cereri de formulat, Înalta Curte a acordat cuvântul părților prezente cu privire la contestația în anulare formulată.

Avocatul .X. .X. a susținut contestația în anulare formulată, solicitând admiterea acesteia, anularea deciziei contestate și reluarea judecării recursului.

Intimata Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilierul juridic X a solicitat respingerea contestației în anulare ca inadmisibilă, pe considerentul că instanța de recurs nu a omis să cerceteze nici un motiv de recurs.

ÎNALTA CURTE

Asupra contestației în anulare de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Reclamanta Societatea de Construcții .X. „SCH” SA .X. a solicitat, în contradictoriu cu pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., anularea parțială a deciziei nr.175 din 27 iunie 2007 emisă de pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală și, pe cale de consecință și a deciziei de impunere

nr..X. din 21 decembrie 2006 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., precum și exonerarea societății reclamante de la plata sumei totale de .X. lei reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei, majorări, dobânzi și penalități în sumă de .X. lei, aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și majorări, dobânzi și penalități în sumă de .X. lei aferente taxei pe valoarea adăugată stabilită prin decizia de impunere.

Curtea de Apel .X. – Secția comercială, maritimă și fluvială, contencios administrativ și fiscal, prin sentința civilă nr.847/CA din 29 octombrie 2008 a respins acțiunea reclamantei, ca nefondată, reținând că aceasta nu a făcut dovada îndeplinirii cumulative a condițiilor necesare pentru a beneficia de deducerea cheltuielilor cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii.

Recursul declarat de reclamantă împotriva sentinței civile nr.847 din 29 octombrie 2008 a Curții de Apel .X. a fost respins ca nefondat de către Înalta Curte de Casație și Justiție- Secția de contencios administrativ și fiscal, prin decizia nr..X. din 3 noiembrie 2009.

Pentru a hotărî astfel, Înalta Curte a reținut că stabilirea caracterului deductibil al cheltuielilor în raport cu prevederile art.21 din Codul fiscal este o problemă de judecată, astfel că opinia experților care au stabilit o altă bază de impunere nu leagă instanța.

În ceea ce privește contractul de prestări servicii încheiat cu S.C."X."SRL în vederea perfectării contractului de asociere în participațiune, concluziile autorității fiscale, menținute de instanța de fond, sunt corecte, de vreme ce, pe de o parte, contractul pentru care partea susține că a avut nevoie de intermediere și consultanța urma a fi încheiat cu persoane juridice care au calitatea de acționari ai SCH SA, prestatorul de servicii fiind și el acționar al acesteia.

Pe de altă parte, apărarea recurentei-reclamante, în sensul că dl.X nu era director financiar în perioada supusă controlului este nerelevantă, întrucât începând cu data de 30 noiembrie 2004 acesta a dobândit calitatea de administrator, fiind deci implicat, cu putere de decizie, în managementul societății (certificat constatator din 31 martie 2006 emis de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul .X.).

Cu privire la celelalte contracte de prestări servicii, Curtea a constatat că recurenta nu a făcut decât să rezume susținerile făcute în fața instanței de fond, referitoare la împrejurări de fapt care, în opinia sa au justificat necesitatea efectuării cheltuielilor.

Pentru fiecare dintre aceste contracte instanța de fond a efectuat însă o analiză amănunțită, corelând în mod corespunzător elementele rezultate din probele cauzei și ajungând la concluzia corectă că susținerile părții

nu prezintă credibilitate cu privire la conținutul economic efectiv și la necesitatea reală a contractării operațiunilor respective.

Împotriva deciziei nr..X. din 3 noiembrie 2009 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal reclamanta Societatea de Construcții .X. SCH SA .X. a formulat contestație în anulare, pe care a întemeiat-o pe dispozițiile art.317-321 Cod procedură civilă.

Contestatoarea a susținut, în esență, că Înalta Curte prin decizia contestată, i-a respins recursul omițând din greșală să cerceteze toate motivele acestuia.

Astfel, susține contestatoarea, recursul său a fost întemeiat nu doar pe dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, ci și pe art.304¹ Cod procedură civilă, în baza căruia a solicitat examinarea cauzei sub toate aspectele invocate în fața instanței de fond, or cercetarea acestui motiv a fost omisă de Înalta Curte de Casație și Justiție.

S-a mai susținut și că, deși în recursul declarat a invocat caracterul deductibil al prestațiilor efectuate de către șapte societăți comerciale și o asociație familială, pentru care s-au plătit sume distincte, Înalta Curte de Casație și Justiție nu analizează deductibilitatea cheltuielilor prin prisma raporturilor cu fiecare dintre aceste societăți deși, în concret, motivele de recurs invocate erau diferite.

Contestația în anulare este inadmisibilă.

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, de retractare, motivele pentru care poate fi exercitată fiind expres și limitativ prevăzute de art.317-318 din Codul de procedură civilă.

Astfel, potrivit art.317, „Hotărârile irevocabile pot fi atacate cu contestație în anulare, pentru motivele arătate mai jos, numai dacă aceste motive nu au putut fi invocate pe calea apelului sau recursului: 1) când procedura de chemare a părții, pentru ziua când s-a judecat pricina, nu a fost îndeplinită potrivit cu cerințele legii; 2) când hotărârea a fost dată de judecători cu încălcarea dispozițiilor de ordine publică privitoare la competență" (alin.1), contestația putând fi, totuși, primită pentru motivele mai sus-arătate, „în cazul când aceste motive au fost invocate prin cererea de recurs, dar instanța le-a respins pentru că avea nevoie de verificări de fapt sau dacă recursul a fost respins fără ca el să fi fost judecat în fond" (alin.2).

De asemenea, conform art.318, „Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare".

În cauză, reclamanta susține că este nemulțumită de modul în care instanța de fond a aplicat legea, în sensul că a analiza cauza doar pe aspecte de legalitate subsumate prevederilor art.304 pct.9 Cod procedură civilă. Or, societatea reclamantă și-a întemeiat recursul nu doar pe dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, ci și pe cele ale art.304¹ Cod procedură civilă, în baza căruia cauza trebuia să fie analizată sub toate aspectele.

Problema dedusă judecății, se susține în continuare, era constatarea caracterului deductibil al cheltuielilor cu serviciile de consultanță și management ori, acest lucru nu putea fi stabilit de instanța de recurs decât prin raportare la împrejurările de fapt și la probatoriile care le atestă, elemente neanalizate de instanța de recurs.

Rezultă așadar că, societatea contestatoare, prin calea de atac promovată, invocă aceleași motive și argumente ca și în fața instanței de recurs, contestatoarea întemeindu-și în mod formal cererea sa pe dispozițiile art.317 și art.318 Cod procedură civilă, în realitate urmărind reiterarea căii de atac a recursului, ceea ce nu este admisibil potrivit principiului dreptului de folosi o singură cale de atac.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge contestația în anulare formulată de Societatea de Construcții .X. SCH SA .X. împotriva deciziei nr..X. din 3 noiembrie 2009 a Înalta Curte de Casație și Justiție, ca inadmisibilă.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 18 martie 2010.

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

X

X

X

MAGISTRAT ASISTENT,

X